

Mål C-174/00

Kennemer Golf & Country Club mot Staatssecretaris van Financiën

(begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden)

”Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 A.1 m — Undantagna transaktioner — Tjänster som är kopplade till idrottslig träning — Organisation utan vinstsyfte”

Förslag till avgörande av generaladvokat F.G. Jacobs föredraget
den 13 december 2001 I-3296
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 mars 2002 I-3312

Sammanfattning av domen

1. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Undantag som föreskrivs i sjätte direktivet — Undantag för vissa tjänster som är nära kopplade till idrottslig eller*

fysisk träning som tillhandahålls av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt sådan aktivitet — Organisationer utan vinstsyfte — Begrepp — Fakultativt villkor enligt vilket det är förbjudet att ha till syfte att systematiskt sträva efter vinst — Räckvidd

(Rådets direktiv 77/388, artikel 13 A.1 m och 13 A.2 a första strecksatsen)

2. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Tillhandahållande av tjänster mot vederlag — Begrepp — Tillhandahållande av sportanläggningar mot vederlag av ett fast årsbelopp — Omfattas*
(Rådets direktiv 77/388, artikel 2.1)

1. Artikel 13 A.1 m i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter skall tolkas så, att en organisations totala verksamhet, inklusive den verksamhet som den bedriver som komplement till de tjänster som avses i nämnda bestämmelse, skall beaktas vid kvalificeringen av organisationen som en organisation "utan vinstsyfte".

enligt vilken de ifrågavarande organisationerna inte får syfta till att systematiskt sträva efter vinst, skall tolkas på samma sätt.

(se punkterna 21, 22, 28 och 35 samt punkterna 1 och 2 i domslutet)

Nämnda kvalificering kan ske även om denna organisation systematiskt strävar efter att generera överskott, så länge som dessa vinster inte delas ut till medlemmarna utan avsätts för utförandet av de tjänster som den tillhandahåller. Den första delen av det fakultativa villkoret i artikel 13 A.2 a första strecksatsen i direktivet,

2. Artikel 2.1 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, enligt vilken tillhandahållande av tjänster som sker "mot vederlag" omfattas av skatten, skall tolkas så, att de fasta årsavgifter som medlemmarna i en idrottsförening betalar kan utgöra vederlag för tjänster som nämnda förening tillhandahåller, även om de medlemmar som aldrig eller endast vid enstaka tillfällen använder föreningens anläggningar ändå är skyldiga att erlägga årsavgifter. Det föreligger nämligen ett direkt samband mellan de avgifter som erläggs av

medlemmarna och de tjänster som föreningen tillhandahåller, eftersom nämnda tjänster utgörs av att medlemmarna på permanent basis får tillgång till idrottsanläggningar och därmed sammanhängande faciliteter och inte

av att de på egen begäran får ta enstaka tjänster i anspråk.

(se punkterna 40 och 42
samt punkt 3 i domslutet)